www.aminnews.ir
aminnewspaper1376
روزنامه سراسری و کثیرالانتشار صبح ایران
قیمت ۱۰۰۰۰ تومان
aminnewsagency
amine.mardom@yahoo.com

با عضویت در باشگاه مشتریان آتا هالیدی از مزایای آن بهره مند شوید
ATA HOLIDAY

امین

امروز بیش از هر زمان دیگری به تفکر و رویکرد بسیجی نیازمندیم

PDF Compressor Free Version

چهارشنبه ۲۸ مرداد ۱۴۰۵ / ۶ ربیع الاول ۱۴۴۸ هـ. ق / 19 August 2026 / شماره ۷۲۹۱ / سال بیست و نهم

سخنگوی جبهه اصلاحات از تصویب کلیات طرح مقابله با نفوذ از سوی مجلس انتقاد کرد

امنیت بدون آزادی پایدار نیست

جواد امام سخنگوی جبهه اصلاحات ایران در واکنش به به تصویب کلیات طرح مقابله با نفوذ در یادداشتی تصریح کرد: امنیت ملی بدون آزادی پایدار نمی‌ماند و آزادی بدون امنیت نیز بی‌پشتوانه است. هنر قانون‌گذاری، ایجاد تعادل میان این دو است؛ نه قربانی کردن یکی به نام دیگری.

سخنگوی جبهه اصلاحات ایران که این یادداشت را در اعتراض به تصویب کلیات طرح مقابله با نفوذ بیگانگان در نشست عمومی روز یکشنبه همین هفته مجلس نوشته، معتقد است: امنیت برای مردم است، نه در برابر مردم؛ و آزادی نیز بدون امنیت معنا و امکان پایدار ندارد.

جواد امام با تأکید بر این که مسئله امروز انتخاب میان امنیت و آزادی نیست؛ مسئله، ساختن امنیتی است که با آزادی، قانون و اعتماد عمومی پایدار بماند، هشدار داد: هرگونه قانون‌گذاری مبهم و توسعه عناوین مجرمانه می‌تواند به محدود شدن آزادی‌های مشروع شهروندان منجر شود.

وی مقابله با جاسوسی و نفوذ سازمان‌یافته بیگانگان را وظیفه قطعی هر نظام سیاسی و ضرورتی برای صیانت از امنیت و منافع ملی دانست و یادآور شد که هیچ کشوری نمی‌تواند نسبت به فعالیت سرویس‌های اطلاعاتی بیگانه، انتقال اطلاعات محرمانه یا اقدامات سازمان‌یافته علیه امنیت کشور بی‌تفاوت باشد؛ اما در عین حال تصریح کرد: مسئله از جایی آغاز می‌شود که عنوان «نفوذ» چنان گسترده و مبهم تعریف شود که مرز میان جاسوسی و ارتباط، اقدام امنیتی و فعالیت مدنی، همکاری اطلاعاتی و گفت‌وگو با جهان از میان برود.

سخنگوی جبهه اصلاحات ایران افزود: اگر قرار است با نفوذ مبارزه کنیم، نخست باید «نفوذ» را دقیق، روشن و حقوقی تعریف کنیم. باید مشخص باشد چه رفتار، با چه قصدی، در چه چارچوبی و با چه ادله‌ای مصداق نفوذ یا جاسوسی محسوب می‌شود. نمی‌توان با عناوین کلی و کش‌دار، قلمرو امنیت را تا رسانه، دانشگاه، فرهنگ، ارتباطات علمی و فعالیت سیاسی شهروندان گسترش داد.

جواد امام توضیح داد: ارتباط علمی با دانشگاه‌های جهان، گفت‌وگوی فرهنگی، فعالیت رسانه‌ای، نقد سیاست‌های داخلی، ارتباط با رسانه‌های خارجی و تعاملات اجتماعی، فی‌نفسه «نفوذ» نیستند. اتفاقاً جامعه‌ای که از رسانه‌های مستقل، دانشگاه پویا، احزاب فعال و نهادهای مدنی برخوردار باشد، در برابر نفوذ واقعی مقاوم‌تر است؛ زیرا جامعه آگاه و برخوردار از امکان نقد، کمتر در معرض عملیات پنهان و روایت‌سازی بیگانه قرار می‌گیرد.

سخنگوی جبهه اصلاحات ایران با یادآوری این که از منظر اصلاح‌طلبی، امنیت ملی و آزادی‌های مدنی دشمن یکدیگر نیستند که ناچار باشیم یکی را انتخاب کنیم، تأکید کرد: امنیت پایدار، محصول اعتماد عمومی، قانون‌مداری، مشارکت سیاسی، انسجام اجتماعی و اقتدار ملی است.

جواد امام با اظهار نگرانی از این که «نفوذ» از یک مفهوم دقیق امنیتی به یک عنوان مبهم سیاسی تبدیل شود، تأکید کرد: نفوذِ تعریف‌نشده می‌تواند روزی به جای دشمن، منتقد را هدف بگیرد. این در حالی است که قانون باید میان جاسوس و روزنامه‌نگار، عامل بیگانه و منتقد، انتقال اطلاعات محرمانه و تبادل علمی، عملیات سازمان‌یافته و فعالیت مدنی مرز روشن بگذارد.

سخنگوی جبهه اصلاحات ایران در پایان اظهار داشت: مبارزه واقعی با نفوذ، با بستن پنجره‌های جامعه به جهان ممکن نمی‌شود؛ بلکه با تقویت نهادهای ملی، افزایش اعتماد عمومی، شفافیت، حاکمیت قانون و توانمند کردن جامعه مدنی امکان‌پذیر است.

یادداشت

بعد از پایان مهلت شصت روزه چه می شود؟

نسیبه پیرایش

روز دوشنبه مهلت ۶۰ روزه مندرج در تفاهم‌نامه میان ایران و امریکا بدون پایبندی ظرفین به بندهای آن به پایان رسید. این در حالی است که نشانه‌های روشنی از اراده سیاسی در واشنگتن یا تهران برای تمدید توافق یا بازگشت به میز مذاکره دیده نمی‌شود.

دونالد ترامپ هفته گذشته تهدید کرد که تنگه هرمز را «قلمرو آمریکا» اعلام خواهد کرد و در مقابل، مقامات کشورمان نیز از آمادگی برای بازگشت به شرایط جنگی و اتخاذ رویکرد تهاجمی سخن گفته‌اند.

با پایان یافتن این توافق، دست دو طرف برای اعمال فشارهای نظامی و اقتصادی بدون محدودیت‌های حقوقی بازتر شده است.

به عقیده کارشناسان، بی‌اعتمادی متقابل، ادعاهای مربوط به نقض آتش‌بس در تنگه هرمز و تهدیدهای لفظی دونالد ترامپ، از جمله عواملی هستند که دستاوردهای دیپلماتیک حاصل از میانجی‌گری قطر و پاکستان را از بین برده و منطقه را دوباره در آستانه درگیری کامل یا یک «بحران فرسایشی» قرار داده است.

تحلیل‌گران بر این باورند که محتمل‌ترین سناریو، وارد شدن به یک دوره طولانی از «رویارویی‌های متناوب» است. هرچند هیچ‌یک از طرفین تمایلی به ورود به یک جنگ فراگیر منطقه‌ای ندارند، اما بی‌اعتمادی عمیق و نبود کانال‌های دیپلماتیک فعال، خطر خطای محاسباتی را به‌شدت افزایش داده است.

در عین حال اختلاف بر سر تنگه هرمز همچنان پا برجاست و تلاش های ایران و عمان برای رسیدن به توافق درباره نحوه مدیریت این گذرگاه راهبردی، با مداخلات و تهدیدات امریکا هنوز به سرانجام نرسیده است؛ هر چند تهران می‌گوید دو کشور به توافق نزدیک شده‌اند.

پرسش مهم اکنون این است: آیا باید در انتظار آغاز جنگی تازه بود؟ یا منطقه صرفا وارد مرحله‌ای از تنش‌های فرسایشی و رویارویی‌های مقطعی شده است؟

برای پاسخ به این پرسش باید نگاهی به شاخص‌های اقتصادی و توان نظامی طرفین داشته باشیم. در حالی که فشارهای اقتصادی و تحریم‌ها هر روز عرصه را بر تهران تنگ‌تر می‌کند، در آن سوی میدان، واشنگتن نیز با وضعیتی چندان مطلوب روبه‌رو نیست؛ به گونه‌ای که دونالد ترامپ چندی پیش افزایش قیمت بنزین را هزینه‌ی مستقیم سیاست تقابل با ایران عنوان کرد.

در کنار این چالش‌های اقتصادی کمبود مهمات و فرسودگی ناوگان و نیروهای نظامی امریکا در صورت تداوم درگیری، مانعی جدی برای یک جنگ تمام عیار محسوب می‌شود.

در نهایت آنچه امروز شاهدش هستیم در واقع به یک بازی نفس‌گیر می‌ماند؛ جایی که هیچ کس توان پیروزی مطلق را ندارد اما هر دو طرف نگران فرو ریختن ساختار داخلی خود، تحت فشار جنگ هستند. در این میان خطر اصلی بیش از آنکه ناشی از تصمیمات عقلانی باشد، ریشه در بی اعتمادی دارد که دید استراتژیک هر دو طرف را کور کرده است.

بنا بر این شاید پرسش درست این نباشد که «آیا جنگ شروع می‌شود؟» بلکه باید پرسید:«چگونه می‌توان این وضعیت معلق را پیش از آنکه یک خطای محاسباتی کوچک، شعله‌ای بزرگ به پا کند مدیریت کرد؟»

شاید عبور از این بن‌بست بیش از هر چیز، نه به تسلیحات بیشتر، بلکه به شجاعت دیپلماتیک نیاز داشته باشد؛ کالایی که این روزها در بازار سیاست واشنگتن و تهران، به شدت کمیاب به نظر می‌رسد.

آدرس اشتباهی از نفوذ

***عاطفه پیرایش**

دانشجوی دکتری فلسفه

طرح جدید مجلس برای مقابله با نفوذ، اعتراضات بسیاری را برانگیخته است به طوری که نمایندگان موافق طرح گفته اند طرح پیش از تصویب، بازنگری خواهد شد و جزئیات آن مورد بررسی قرار خواهد گرفت تا ابهامات و ایرادات آن رفع شود. از این رو، به آقایان نفوذی پیشنهاد می کنیم از این فرصت استفاده کنند و تا دیر نشده و مجلس طرح را تصویب نکرده، جاسوسی هایشان را بکنند چون آنچه تا اینجا مانع می شد که وزارت اطلاعات نتواند با جاسوسی مقابله کند، خلا قانونی بوده و بس.

نکته ی جالب توجه این است که رای مذکور تنها ٤ رای مخالف داشته و ۱۸۳ نفر علی رغم وجود ابهامات و ایرادات اساسی چشم بسته با این طرح موافقت کرده اند. اما وقتی واکنش های جامعه را به این طرح مشاهده می کنیم، می بینیم که تعداد آرای موافق و مخالف می بایست وارونه می بود و شاید افراد حاضر در مجلس اصلا خواست و رای مردم را نمایندگی نمی کنند.

البته که جاسوسان واقعی حواسشان هست که هیچ وقت پول جاسوسی شان را مستقیما از نهادهای خارجی دریافت نکنند بلکه مطمئن می شوند که پول مذکور از دالان ها و تاریک خانه های بیشمار رانت و صرافی و تراستی و ... بگذرد تا به اصطلاح تمیز شود و بتوان آن را به مثابه ی پول حلال از پرداخت کننده ی صددرصد ایرانی دریافت کرد تا هیچ گاه مشمول طرحی که در صدد تصویب آن در مجلس هستند، نشوند.

این گونه ندانم کاری ها تنها از اعضای آکادمی و اهالی رسانه برمی آید و بس. کیهان چنانچه انتظار می رفت با توهین به مخالفان و عامل بیگانه خواندن آنها این طرح را ستوده است و معتقد است "نفوذ با تغییر محاسبات مسئولان و دستکاری اذهان همراه شده است، فرآیندی که دقیقا از پل های ارتباطی مالی، آموزشی و رسانه ای بدون نظارت تغذیه می کند".

گویی در نظر آقای شریعتمداری، تقصیر تصمیمات اشتباه مسئولانی که ذهن هایشان به راحتی دستکاری می شود، به گردن دانشگاهیان و اهالی رسانه است که اصلا در تصمیم گیری ها دخالت داده نمی شوند. شاید بهتر باشد آقای پزشکیان در تغییر برخی مسئولان تعجیل کنند.

مطرح شدن چنین ایده ای برای مقابله با نفوذ سازمان یافته ی دشمن بیش از آنکه دشمنان را برنساند یا بتواند مانع نفوذ گسترده ی دشمن شود، نشان از ضعف اطلاعاتی ایران در مقابله با سرویس های جاسوسی رقیب دارد.

برخی رسانه های ایرانی تاکید می کنند این طرح آدرس اشتباهی از نفوذ به دست می دهد و خود عملا به بستری برای نفوذ تبدیل خواهد شد.

طرح مذکور، این پیام را به دشمنان می رساند که ایران هنوز موفق نشده است عوامل واقعی نفوذ را شناسایی و خنثی کند و اطلاع دقیقی از ساز و کارها و شیوه های جاسوسی دشمن ندارد.

این طرح بیش از آن که راهی برای جلوگیری از نفوذ بیگانگان به داخل باشد، شیوه ای است برای ایجاد مانع بر سر راه اتصال ایران به جهان خارج.

بدین ترتیب، ایران در انزوای کامل فرو خواهد رفت و تنها اخباری از ایران به جهان مخابره خواهد شد که وزارت اطلاعات تایید می کند.

کاوه مدنی برنده نوبل آب در سال ۲۰۲۶ شد

کاوه مدنی، مدیر مؤسسه آب، محیط‌زیست و بهداشت دانشگاه سازمان ملل متحد، برنده جایزه آب استکهلم ۲۰۲۶ شد؛ معتبرترین نشان جهانی حوزه آب که به «نوبل آب» شهرت دارد.

کاوه مدنی، مدیر مؤسسه آب، محیط‌زیست و بهداشت دانشگاه سازمان ملل متحد (UNU-INWEH)، موفق به کسب جایزه معتبر «آب استکهلم» در سال ۲۰۲۶ شد. این جایزه که در جهان به‌عنوان «نوبل آب» شناخته می‌شود، به دلیل پژوهش‌های پیشگامانه او در حوزه سیاست‌گذاری جهانی و مفهوم «ورشکستگی آب» به وی اعطا شده است.

بر اساس بیانیه رسمی دانشگاه سازمان ملل متحد، کاوه مدنی به‌دلیل توانایی منحصربه‌فرد در تبدیل پژوهش‌های آکادمیک به سیاست‌گذاری‌های کلان جهانی، به‌عنوان برنده جایزه معتبر آب استکهلم در سال ۲۰۲۶ انتخاب شد. او که معمار مفهوم «ورشکستگی آب» در توصیف بحران‌های جهانی است، توانست با عبور از پیچیدگی‌های سیاسی و ریسک‌های شخصی، نقش مؤثری در تبیین استراتژی‌های مدیریت منابع ایفا کند.

انتخاب کاوه مدنی در ٤٤ سالگی، یک نقطه عطف تاریخی در ۳۵ سال قدمت این جایزه محسوب می‌شود. او علاوه بر اینکه جوان‌ترین برنده تاریخ این جایزه است، نخستین مقام رسمی سازمان ملل و اولین سیاستمدار پیشینی است که موفق به دریافت این افتخار جهانی شده است. خبر اعطای این جایزه طی مراسمی ویژه در مقر یونسکو در پاریس اعلام شد.

جایزه آب استکهلم، معتبرترین نشان بین‌المللی در حوزه منابع آبی است که هر ساله به افراد یا سازمان‌هایی با مشارکت‌های برجسته در استفاده پایدار و حفاظت از منابع حیاتی اهدا می‌شود. نگاه ویژه مدنی به حکمرانی آب، ارتباط مستقیمی با مفاهیم توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست دارد که زیربنای اصلی امنیت غذایی، سلامت جوامع و حتی شکوفایی گردشگری طبیعت‌محور در مناطق مختلف جهان است.

قرار است این جایزه در اوت ۲۰۲۶، طی مراسمی در هفته جهانی آب در استکهلم و توسط کارل شانزدهم گوستاو، پادشاه سوئد، به وی اعطا شود.

آگهی شناسایی پیمانکار جهت ایاب و ذهاب پرسنل واقع در استان‌های یزد و اصفهان

یک شرکت معدنی و صنعتی دولتی در نظر دارد نسبت به شناسایی پیمانکار ذیصلاح در حوزه حمل و نقل مسافربری واقع در استان‌های یزد و اصفهان با مشخصات مشروحه زیر به صورت تک مرحله‌ای اقدام نماید.

۱-موضوع مناقصه: تأمین خودروی مناسب با راننده جهت ایاب و ذهاب پرسنل

۲-مهلت دریافت اسناد: از روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۷ لغایت پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۲!

۳-مدارک موردنیاز جهت دریافت اسناد: فیش واریزی به مبلغ ۵.۰۰۰.۰۰۰ (پنج میلیون) ریال به شماره شبای IR۷۸۰۱۷۰۰۰۰۴۱۰۱۰۰۵۲۳۰۲۳۰۳۹۳ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به همراه معرفی‌نامه کتبی!

۴-نشانی محل دریافت و تحویل اسناد: تهران، انوبان حکیم‌غرب به شروع: بلوار آزادگان: انتهای خیابان ۲۴ غربی، مجتمع فرهنگی ورزشی آفتاب، طبقه ۲ پارکینگ طبقاتی، تلفن‌های تماس: ۰۲۱-۸۲۰۶۷۸۳۶-۸۲۰۶۷۸۸۹

۵-آخرین مهلت تکمیل و ارائه پیشنهادات: تا ساعت ۱۴:۳۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۴!

۶-کارشوما در رد یا قبول پیشنهادها مختار بوده و شرکت در مناقصه حقی برای شرکت‌کننده ایجاد نمی‌نماید.

۷-با برنده یا برندگان مناقصه به صورت دو قرارداد مجزا تنظیم خواهد شد. بنابراین مناقصه‌گران مختار به شرکت در یکی یا هردو مناقصه می‌باشند.

۸-مناقصه گران موظفند پاکات مناقصه را به صورت مجزا برای هر استان به تفکیک تهیه و تحویل نمایند.

۹-هزینه دونوبت درج آگهی به‌عهده برنده یا برندگان مناقصه می‌باشد.

شناسه آگهی: ۲۲۵۵۹۶۱ — م الف/ ۱۶۷۴